

chiều hồng

phạm đình đức

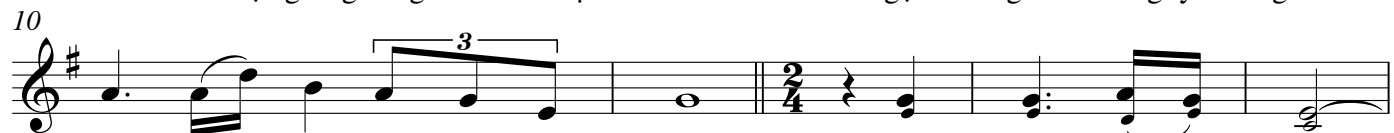
Sau bóng núi xa khung trời thắm tươi ửng hồng_ Chiều ngồi trên
Qua mấy đổi thay phương nào dấu chim lạc về_ Tóc thề phai

mây nắng_ chiều màu tô thắm quá_ Ngập hồn mênh mang màu_ nắng mây thuở nào
phôi mắt_ xưa còn xa xăm ngóng_ Người về nơi nao gửi_ kiếp trăm năm buồn

xa_ Chợt về đâu đây ngày_ tháng trong tim mơ hồ_ Vùng trời xa
vui_ Một giòng sông xuôi vụt_ mất theo bao ngậm ngùi_ Ngày hoàng hôn

xăm nắng tô bóng mây chiều xưa Êm êm tiếng lòng_
trôi nắng soi bóng chim lẻ loi Bay trong nắng vàng_

— nhẹ đôi câu thơ_ vương mây bẽn bẽn_ Xa
— chậm chậm câu thơ_ đến theo chiều tàn_ Duyên

xa non_ ngàn Đang mờ dần trong buổi_ hoàng hôn khuất_ Khúc hát
tơ bẽ_ bàng Âm thầm phôi phai giữa_ vùng năm tháng_ Có phút

nào ngày xưa người yêu mến_ Tiếng tơ nào xôn xao người chân
nào tình xưa về đây hát_ Máy_ cung đàn nên thơ thời xanh

đến_ Bỗng dưng trở về giữa tháng ngày ngỡ quên_
ngát_ Thấm như nắng vàng gọi nhớ ngày tháng quên_